

JAK JSEM UTEKLA HROBNĀ•KOVI Z LOPATY

PondĀĀ-, 23 bĀ™ezen 2020

Ne, nebojte, Ā¼dnĀ½ virus na mĀĀ aktuĀĀlnĀĀ, nezaĀtoĀ•il. Tahle historka je z doby, kdy mi bylo necelĀ½ch tĀ™iatĀ™icet a dĀĀkazem toho, Ā¼e neĀĀstĀ- nechodĀ- po horĀĀch, ale i obĀ•as po lidech a vĀĀĀjinou jde vĀ-c udĀĀlostĀ- ruku v ruce, aby Ā•lovĀ-Ā•ek nemĀĀl aĀ¼ tak jednoduchĀ©. Roku 2012, pamatujete si, jak tenkrĀĀt byla tak trochu krize, tak trochu podniky propouĀĀĀly, tak trochu hodnĀĀ lidĀ- panikaĀ™milo? Pracovala jsem tenkrĀĀt jinde neĀ¼ dnes, a uĀ¼ jsem se tu zmĀ-nila, Ā¼ tehdy pĀ™evychovali naĀjeho ĀĀĀfa.

PropouĀĀĀnĀ- se tehdy tĀ½kalo i nĀĀjs. NaĀje vedenĀ- na to ĀĀlo tak, Ā¼e lidem, kteĀ™Ā- mĀĀli ve smlouvĀĀ uvedeno pĀ™Ā-mo naĀje oddĀĀlenĀ- pro vĀ½kon prĀĀce, nabĀ-dlo smlouvy novĀ©, s tĀ-m, Ā¼e se budou tĀ½kat celĀ© vĀ½roby. NechtĀĀlo se mi do toho, proto jsem si radĀĀji vzala odstupnĀ© a hledala si prĀĀci jinde. DevĀĀt dnĀĀ jsem si doma odpoĀ•inula a pak nastoupila jinde. Ta bĀ½valĀĀ fabrika byla mnohem lepĀĀ-m doporuĀ•enĀ-m, neĀ¼ celĀ© mĀ© vzdĀĀĀnĀ-, kterĀ© ostatnĀĀ nenĀ- technicky zamĀĀ™enĀ©. A koneckoncĀĀ i skladnĀ-k si mĀĀ¼e pĀ™eĀ•Ā-st Vergilia v originĀĀle, proĀ• by to tedy neĀĀlo i naopak.

NovĀĀ prĀĀce mĀĀ zdaleka nebavila jako ta minulĀĀ, ne kvĀĀli pracovnĀ- nĀĀplni, ta byla vĀ-cemĀĀnĀĀ hodnĀĀ podobnĀĀ, chybĀĀl mi nĀĀĀ soudrĀ¼nĀ½ kolektiv, ta legrace, kterĀĀ tam bĀ½vala a taky i mĀĀĀ pĀ™evychovanĀ½ ĀĀĀf. BĀĀhem mĀĀsĀ-cce jsem se ale zabĀĀhla, zjistila i urĀ•itĀ© vĀ½hody, a to Ā¼e se necĀ-tĀ-m ĀĀplnĀĀ fit, jsem pĀ™ĀĀ-tala psychice, protoĀ¼e po fyzickĀ© strĀĀnce mi nic nebylo. Nic mĀĀ nebolelo, nemĀĀla jsem teplotu, jen jsem byla unavenĀĀĀĀ-, bez nĀĀlady. Takhle jsem fungovala dalĀĀĀ- mĀĀsĀ-c.

Byl konec kvĀĀtna, pĀ™Ā-roda v plnĀ©m jasu a krĀĀse, plĀĀnovali jsme, co chceme dĀĀlat v lĀĀtĀĀ, klasika voda, nejlĀĀpe SĀĀzava, ale co dĀĀl a co s dĀĀtmi pĀ™es celĀ© prĀĀzdniny. Bylo jim 7 a 14. A Honza uĀ¼ byl ze mĀĀ docela nervĀ¼znĀ-. Neznal mĀĀ takovou. I on mĀĀĀ novou prĀĀci, pracovali jsme pĀ™edtĀ-m spolu ve stejnĀ©m podniku a i on volil radĀĀji cestu odchodu.

ZaĀ•alo mĀĀ mĀĀ-rnĀĀ pobolĀĀvat v kĀ™Ā-Ā¼i. Vlevo vĀ-c neĀ¼ v pravo. PĀĀr dnĀĀ jsem se utĀĀĀovala, Ā¼e je to z prĀĀce, ale jednoho dne jsem se vzbudila a bolest to uĀ¼ byla dost nesnesitelnĀĀ. Honza na mĀĀ sĀĀhl a se slovy: ĀĀHoĀ™Ā-ĀĀ, to nenĀ- normĀĀlnĀ-, jedeme,Ā€ce mĀĀ doslovo unesl k doktoru. A pak uĀ¼ to lĀĀtalo. HoreĀ•ku jsem mĀĀĀ 39,8 rĀĀno, pĀ™es 40 veĀ•er.

NejdĀ™Ā-v obvornĀ-, ta fofrem a sanitkou zaĀ™Ā-dila pĀ™evoz na internu, vyĀĀetĀ™enĀ-, pak urologie, protoĀ¼e podezĀ™enĀĀ na zĀĀnĀĀt ledvin, ale to takĀ© bylo v poĀ™ĀĀdku. Jen neskuteĀ•nĀĀ vysokĀ© CRP. Na urologii velmi mladĀĀ panĀ- doktorka, neskuteĀ•nĀĀ pĀ™Ā-jemnĀĀ. Asi bylo dobĀ™e, Ā¼e tam byla a byla rozumnĀĀ, protoĀ¼e mĀĀ jen nenechala poloĀ¼it na pokoj na pozorovĀĀnĀ-, ale poslala mĀĀ rovnou na CT od krku aĀ¼ dolĀĀ. A tam se objevilo, co na normĀĀlnĀ-m sonu vidĀĀt nebylo.

DalĀĀĀ- pĀ™evoz rychlou, to uĀ¼ vleĀ¼e na gynekologii do plzeĀĀskĀ© FN na LochotĀ-nĀĀ. NĀĀco, zatĀ-m pĀ™esnĀĀ nevĀĀdĀĀli co, na levĀ©m vajeĀ•nĀĀ-ku, nĀĀco tak velkĀ©ho, Ā¼e mi to tlaĀ•ilo na moĀ•ovod a proto ta bolest v kĀ™Ā-Ā¼i.

Pak mĀĀm dva dny jako v mlze, pamatuju si na hodnĀ© sestĀ™ĀĀky, kterĀ© se mi stĀ™Ā-daly u poslete, kterou mi nĀĀkolikrĀĀt za den pĀ™evlĀĀkaly, protoĀ¼e jsem ji potem doslova promĀĀĀla. Pamatuju na pĀĀny doktory, kteĀ™Ā- mĀĀ vyĀĀetĀ™ovali, a mnĀĀ, plachĀ© holce, bylo vcelku jedno, kolik a jak a jakĀ½ch muĀ¼ĀĀ na mĀĀ sahĀĀ. Pamatuju na kapaĀ•ku, neustĀĀle mi do ruky pumpujĀĀ-cĀ- krystalickĀ½ penicilĀ-n, jak jsem se pozdĀĀji dozvĀĀdĀĀla. Mimochodem, kdo nezaĀĀil, ty Ā¼ĀĀly po tom pekelnĀĀ bolĀĀ-

Tá™etĀ- den mi bylo o nĀ›co
 lĀ-p, alespoĀˆ uĀ¼ jsem vnĀ-mala, i kdyĀ¼ horeĀ•ku nad 39 jsem mĀ›la stĀ›je a zĀ›nĀ›tlivĀ©
 markery prĀ½ takĀ© neklesaly. UkĀ›zalo se, Ā¼e operace bude nevyhnutelnĀ› a Ā›jlo uĀ¼
 jen o to v jakĀ©m rozsahu a kdy. PĀ™iĀ›jel si se mnou promluvit pan primĀ›Ā™. SympaĀ›Ā›k a okouzlujĀ-cĀ-. VĀ›bec jsem
 nechĀ›pala, Ā¼e na
 tamnĀ-m oddĀ›lenĀ- byli doktoĀ™i pouze muĀ¼i. S doktorkou jsem se nesetkala ani
 s jednou. VysvĀ›til mi, Ā¼e ten vajeĀ•nĀ-k musĀ- pryĀ• a Ā¼e by rĀ›d, abychom
 zkusili vyndat opravdu nejdĀ™Ā-v jen ten a vĀ›je ostatnĀ- zatĀ-m zachovat, Ā¼e jsem
 jeĀ›tĀ› mladĀ› a organismus zabojuje. To uĀ¼ mi dochĀ›zelo, Ā¼e to asi nebude jen tak
 nĀ›jakĀ› legrace a diagnoza akutnĀ- aktimomykĀ›za s abscesem 10x6 cm na
 vajeĀ•nĀ-ku znĀ›la dost nechutnĀ›. Fuj. Kde se to vzalo, netuĀ›Ā-m dodnes.

Operace za dalĀ›Ā- dva dny,
 poĀ™Ā›d mi bylo bĀ-dnĀ›. Dostala jsem krev a jak mi nevadĀ- ji darovat, tak
 z toho vaku pĀ™i pĀ™ijĀ-mĀ›nĀ- mi vĀ›bec nebylo dobĀ™e. A nĀ›vĀ›tĀ›va pana primĀ›Ā™e:
 â€žVy jste mi dala Ā¼enskĀ›i, poĀ™Ā›d jsem Ā•ekal, kdy vĀ›s budeme muset rozĀ™Ā-znout.â€œ On
 mi totiĀ¼ siĀ-bil, Ā¼e pokud to pĀ›jde, tak to zkusĀ- laparoskopĀ›. Asi mĀ›l trochu
 problĀ©m, ale dal to.

Hnus byl i drĀ©n
 z bĀ™icha, kterĀ½ mi vadil pĀ™i kaĀ¼dĀ©m pohybu. A pak uĀ¼ pĀ™iĀ›la na Ā™adu ta humornĀ›jĀ›Ā-
 Ā•Ā›st mĀ©ho mĀ›sĀ-Ā•nĀ-ho pobytu v nemocnici. Sestra, kterĀ› o sobĀ› Ā™Ā-kala, Ā¼e by
 mohla bĀ›t pomocnice doktora Mengeleho. NeskuteĀ•nĀ› prima Ā¼enskĀ›i, kterĀ› si
 pozdĀ›ji se mnou chodila povĀ-dat a drbat doktory, dokonce jsme se pohĀ›daly i o
 to, kterĀ½ je nejvĀ-c sexy, abychom se shodly na tom, Ā¼e primĀ›Ā™e do divadla, jeho
 zĀ›stupce na rockovĀ½ koncert a sekundĀ›Ā™e do posteleâ€!

DrĀ©n mi vyndĀ›vala stylem:

JĀ›: â€žBude to bolet?â€œ

Ona: â€žNe, lechtat.â€œ

JĀ›: â€žVĀ›Ā›nĀ›?â€œ

Ona: â€žNo kdyĀ¼ zaĀ•nete Ā™vĀ›t,
 pak vĀ›m dĀ›m na pusu polĀ›tĀ›Ā™, aĀ› nedĀ›sĀ-te ostatnĀ- pacoĀ›jky.â€œ

JĀ›: â€žTo je vtip?â€œ

Ona: â€žJo, zasmĀ›jte se.â€œ

A jĀ› se zasmĀ›la a ona Ā›kub a
 drb, a byl venku. Tedy ten drĀ©n. KdyĀ¼ mĀ›la noĀ•nĀ-, nosila mi mnohem vĀ-c
 utĀ›ujĀ-cĀ-ho prostĀ™edku neĀ¼ ostatnĀ- sestry, jĀ› se pĀ›knĀ› sjela a spala alespoĀˆ 6
 hodin v kuse, coĀ¼ je i za normĀ›lu u mĀ› rekord. NatoĀ¼ v bolestech.
 NaĀ›tĀ›stĀ- se ze mĀ› nestihl stĀ›t feĀ›Ā›k.

DoktoĀ™i tam vĀ›Ā›nĀ› byli
 pĀ™ekrĀ›snĀ-. Tak vysokou koncentraci hezkĀ½ch chlapĀ- jsem nevidĀ›la uĀ¼ nikdy potom.
 Pan primĀ›Ā™ si mĀ› nechal, nikomu mĀ› nepĀ™edal a asi druhĀ½ den po operaci pĀ™iĀ›jel
 s tĀ-m, Ā¼e za mnou pĀ™ijde psycholoĀ¼ka. NechĀ›pala jsem. Podotkla jsem, Ā¼e si
 pĀ™ipadĀ›m celkem normĀ›lnĀ-. Jen se zasmĀ›l, Ā¼e to je po tak velkĀ©m zĀ›sahu do
 organismu standard. PoĀ™Ā›d jsem nechĀ›pala, no tak nemĀ›m jeden vajeĀ•nĀ-k, a co?
 DĀ›ti mĀ›m, jizviĀ•ky pĀ™eĀ›Ā›ju, hlavnĀ› kdyĀ¼ pĀ™eĀ›Ā›ju. PsycholoĀ¼ka pĀ™iĀ›la a odeĀ›la po
 pĀ›ti minutĀ›ch.

Na druhĀ½ den pĀ™i vizitĀ› se
 pan primĀ›Ā™ ptal, jestli mi pomohla a mĀ› pĀ™ijĀ-t znovu a jĀ› ho ujistila, Ā¼e panĀ-
 psycholoĀ¼ka chodit nemusĀ-, ale kdyby se obĀ•as po prĀ›ci na pĀ›r slov zastavil onâ€!
 Sestra od doktora Mengele se zaĀ•ala chechtat a pan primĀ›Ā™? No, do konce mĀ©ho
 pobytu se mĀ›lokdy odpoledne nezastavil. Na tĀ© vizitĀ› jen zkonstatoval, Ā¼e je mi
 nĀ›jak podezĀ™ele dobĀ™e.

Bylo mi zle, je tady dva dny
 jsem měla horečky, rozpáchaný ly, protože kapačku mi museli předendávat,
 jelikož ten penicilin se nedá dávat do jednoho másta dále než dva dny.

Ze sekundáře se vyklubal
 rocker a metalista, a protože byl červen a okna jsem měla směr
 k amfiteátru a zrovna byl metal fest, navíc mi sestra od dr. Mengeleho
 klíčkou otevřela okno, tak jsem nakolik večer strávila předmi poslouchání hudby,
 jeho pověstí o muzice a studiích na vysoké a vůbec docela předjemná a hezky.

Za celou dobu 30 dnů mi na
 ten dvoulák nikoho nedali. Ale málokdy jsem tam byla sama. Bylo mi zle, to
 fakt bylo, ale s odstupem doby jsem si uvědomila, že jsem si tam
 neskutečně odpovídala. Předtla jsem celou ságu rodu Courtney od Wilbura
 Smitha. Má jdrahý se mezitím naučil obsluhovat pračku a myčku nádob, dokonce i použí-
 t kávu, když pochopil, že ta kávu na poradu se sama nevyhne.

Já si tehdy uvědomila, že je
 jen skutečně málo věcí, na kterých doopravdy záleží, protože mi pan primář
 řekl, že to bylo doslova za pár minut dvanáct a sepse organismu by nebyla nic
 moc. Nevím, nejsem zdravotník a nikdy jsem po tom raději moc nebdala. Zatím je
 mi 9 let zas u dobrých, jen jsem začala vnímat život trochu jinak. Ne jako
 samozřejmost. Nad spoustou prkotin má vnu rukou. A mnohem víc si u vě-
 jemně, to, co má opravdu baví.

Možná to předšlo v pravě
 čas, kdy jsme spolu s Honzou byli předes patnáct let a u to tak trochu
 nebylo ono. A možná i to, co je teď, předšlo v pravě čas. Zase jsem mohla
 zvolnit, jsme spolu doma, zatím jsme se nepozabjeli, naopak. Jsem ráda, že tu
 na mě nucenou izolaci trávím i po 25 letech s tím nejlepším chlapem,
 kterého znám.

PS: Když jsem se z té
 nemocnice vrátila tehdy po má sáci domů, skutečně jsem netušila, co má tam bude
 čeká a jak je to až nad námi spravedlivé. Ale to u je zas jiná předbá.
 Tak možná někdy.

KYTTKA